

— Вижъ хубаво, Жанъ Генфоле! Развали магията! Гледай хубаво, всичко разгледай! Малкиятъ тършуваше изъ жлитѣ, защото му бѣ забавно да обглежда мелницата. Той понечи да се изкатери до осьта на перкитѣ, и мелничарятъ се изгърби, като рече:

— Качи се на раменетѣ ми, момченце, на главата ми дори, ти не си тежко! Видашъ ли нѣщо около осьта?

— Нищо не виждамъ, но ми замириса на наше жито!

При тия думи майсторъ Юмо се толкова смути, че щѣше да падне ничкомъ. Той се опрѣ о дървенитѣ стени на мелницата и каза:

— Жанъ Генфоле, обричамъ ти . . .

Детето бѣ пхнало вече ржката си въ

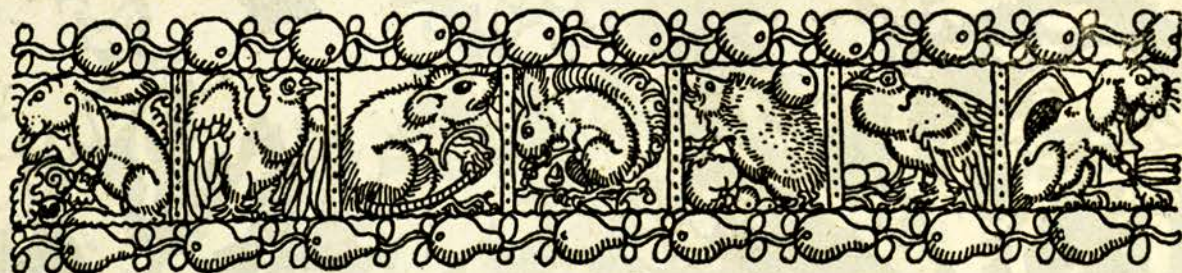
отвора, кждето нѣкога се въртѣше толкова хубаво дървото на осьта. И понеже ржчичката му бѣ мършава, то опипа крайщата на прорѣза, набара житното зърно, извади го и . . . изведнажъ четиритѣ крила, подкарани отъ есенния вѣтъръ, се завъртѣха и накараха да заскърца цѣлия дървенъ скелетъ.

Отъ тогава мелницата не спира ни денемъ, ни нощемъ.

И затова въ политѣ на бърдото сега се вижда нова кжша, съ голѣма нива, плодородна като никоя друга, — нива, която лѣте се засѣнчва само отъ четиритѣ мелнични перки.

Рене Базенъ

Прев. Диана Райнова

ОБРАЗИ НА ЖИВОТНИ

Човѣкъ се срещналъ съ животното, щомъ се явилъ на земята. Първитѣ хора били ловци. Тѣ се бранѣли отъ звѣроветѣ, нѣкои животни убивали, за да имъ одератъ кожата, че да се облѣкатъ, и да имъ взематъ месото, за да се хранятъ; а други опитомявали, за да ги направятъ свои помощници и пазачи на имотъ и домъ. И тѣ изобразявали по стениѣ на пещеритѣ си тия животни.

Открай време човѣкъ рисува, живописва и вае образи на своитѣ приятели или врагове — животнитѣ. Той изобразява лѣва и лѣвицата, какъ дебнатъ, скрити задъ канаритѣ, плячката си. Двата звѣра сж се притаили, та ги никой ни вижда, ни чува; но тѣ сж като пружини, които ей сега ще скочатъ. Вижете ги на картината *Дебнатъ* отъ английския живописецъ Артуръ Уордълъ. Лѣ-

вътъ е много гѣвкаво животно; той стѣпва толкова леко, че подъ нозетѣ му дори и сухитѣ сжчки не пращятъ. Погледнете гравюрата (рисуна на дърво) отъ нѣмския рисувачъ Е. Д. Вийгандъ — *Лѣвъ на водопой*: той се е наялъ до пресита — и сега пие вода въ усойката, кждето тече студенъ потокъ.

Въ Европа нѣма лѣвоове. Но има мечки. Тѣ сж страшни пакостници за говедаритѣ: нападатъ стадата, грабятъ говеда, голѣма пакостъ правятъ. Но не сж всички мечки стрѣвници: нѣкои сж кротки, ядатъ плодове, най-много обичатъ медъ. Мечката се опитомява и става вѣрна като куче.

Нѣмскиятъ живописецъ Алтхаймъ разказва въ картината *Светецъ и мечка*, какъ единъ постникъ се сприятелилъ въ планината съ едно мече, чиято майка убили ловци. От-